

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2018. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Otis Gesellschaft m.b.H. i dr. protiv Land Oberösterreich i dr.

(Predmet C-435/18)

(2018/C 352/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Otis Gesellschaft m.b.H., Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone Aktiengesellschaft, ThyssenKrupp Aufzüge Gesellschaft m.b.H.

Tuženici: Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft „Lebensräume“ eingetragene Gen.m.b.H., EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen Gesellschaft m.b.H., WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.Gen.m.b.H., Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Baureform Wohnstätte“ eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Familie“ eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlung Genossenschaft „Styria“ reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Prethodno pitanje

Treba li članak 85. UEZ-a, članak 81. EZ-a odnosno članak 101. UFEU-a tumačiti na način da je za održavanje pune učinkovitosti tih odredaba i korisnog učinka zabrane koja iz njih proizlazi nužno da i osobe koje, kao ponuditelji ili potrošači, ne djeluju na mjerodavnom tržištu proizvoda i mjerodavnom zemljopisnom tržištu koji su zahvaćeni zabranjenim sporazumom nego u okviru zakonskih propisa kao davatelji poticaja odobravaju zajmove pod povoljnijim uvjetima kupcu proizvoda ponuđenih na tržištu koje je zahvaćeno zabranjenim sporazumom imaju pravo od sudionika zabranjenog sporazuma zahtijevati naknadu štete koja se sastoji u tome da je iznos zajma, koji se odobrava prema određenom postotku troškova proizvoda, bio veći nego što bi to bio slučaj da nije postojao zabranjeni sporazum, zbog čega te iznose nisu mogli profitabilno uložiti?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. srpnja 2018. uputio Förvaltningsrätten i Linköping (Švedska) – Baltic Cable AB protiv Energimarknadsinspektionen

(Predmet C-454/18)

(2018/C 352/25)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Linköping

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Baltic Cable AB

Tuženik: Energimarknadsinspektionen

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži ⁽¹⁾ primjenjivati u svim slučajevima kada osoba stječe prihode koji proizlaze iz dodjele interkonekcije, bez obzira na njezine okolnosti, ili se treba primijeniti samo kada je osoba koja stječe prihode operator prijenosnih sustava, kako je definiran u članku 2. stavku 4. Direktive o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje to da članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati samo na operatore prijenosnih sustava, je li poduzetnik koji samo upravlja spojnim vodom operator prijenosnih sustava?
3. Ako odgovor na prvo ili drugo pitanje znači to da se članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom, mogu li se troškovi u vezi s upravljanjem spojnim vodovima i njihovim održavanjem u svakom slučaju smatrati ulaganjima u mrežu radi održavanja ili povećanja prijenosnih kapaciteta, kao što je navedeno u točki (b) prvog podstavka stavka 6. članka 16.?
4. Ako odgovor na prvo ili drugo pitanje znači to da članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom, može li regulatorno tijelo, u skladu s drugim podstavkom stavka 6. članka 16. Uredbe o uvjetima za pristup mreži, odobriti to da poduzetnik koji samo upravlja spojnim vodom, koji ima metodologiju za određivanje tarifa ali nema kupce koji vrše izravna plaćanja s naknadama za uporabu mreže (tarife) koje se može smanjiti, koristi prihode od dodjele interkonekcije za ostvarivanje [orig. str. 22.] prihoda od ulaganja ili, ako je odgovor na treće pitanje negativan, za upravljanje i održavanje?
5. Ako odgovor na prvo ili drugo pitanje znači to da članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom, a odgovor na treće i četvrto pitanje znači ili to da društvo ne može koristiti prihode od dodjele interkonekcije za upravljanje ili održavanje ili ostvarivanje prihoda od ulaganja, ili to da poduzetnik može koristiti prihode za upravljanje ili održavanje, ali ne i za ostvarivanje prihoda od ulaganja, je li primjena članka 16. stavka 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom suprotna načelu proporcionalnosti iz prava EU-a ili bilo kojem drugom primjenjivom načelu?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2018. uputio Rajonen sad Lukovit (Bugarska) –
Kazneni postupak protiv EP-a**

(Predmet C-467/18)

(2018/C 352/26)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rajonen sad Lukovit

Stranka glavnog postupka

EP